

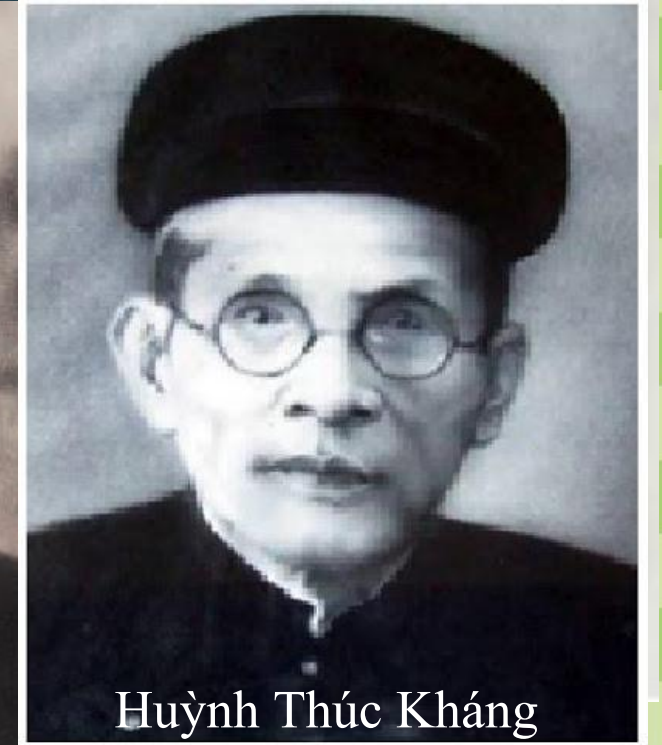
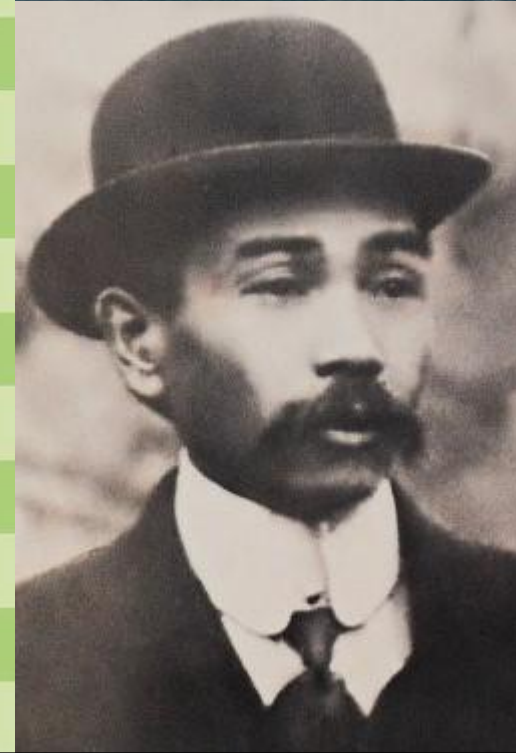
ĐẬP ĐÁ Ở CÔN LÔN

I ĐỌC- HIỂU VĂN BẢN

1, Tiểu sử

- Phan Châu Trinh còn có hiệu là **Tây Hồ**, **Hy Mã** , tự là **Tử Cán**. Ông sinh năm **1872**, người làng **Tây Lộc**, huyện **Tiên Phước**, phủ **Tam Kỳ** nay thuộc Xã **Tam Lộc**, Huyện **Phú Ninh**, tỉnh **Quảng Nam**.
- Năm **1888**, **thân phụ** ông mất khi ông mới **16 tuổi**. Năm **1892**, ông **đi học và nổi tiếng học giỏi**. Bạn cùng học với ông là **Huỳnh Thúc Kháng** (kém ông **4 tuổi**).

- Ông mất ngày 24 tháng 3 năm 1926 tại Sài Gòn. Sau khi mất, tinh thần yêu nước của ông vẫn cổ vũ phong trào trong nước, đặc biệt là trong thanh niên, học sinh đã đẩy lên phong trào đấu tranh đòi thả Phan Bội Châu và đề tang Phan Châu Trinh. Lễ tang ông được nhân dân tổ chức rất trọng thể; bất chấp sự ngăn cản của thực dân, cả nước đẩy lên phong trào làm lễ truy điệu Phan Châu Trinh, là một sự kiện chính trị nổi bật lúc bấy giờ.

2. Quan điểm sáng tác:

- Phan Châu Trinh luôn có ý thức dùng văn chương để **làm cách mạng**, dùng ngòi bút **chống lại kẻ thù**.

3. Sự nghiệp sáng tác:

- **Thể loại:** sáng tác cả **văn xuôi chính luận** và **thơ trữ tình yêu nước cách mạng**.
- **Tác phẩm chính:**
- *Đâu Pháp chính phủ thư* (1906);
- *Thất điều trần* (1922);
- *Đạo đức và luân lí Đông Tây* (1925)...

4. Bố cục

- *Phần 1: (4 câu thơ đầu): Hình ảnh hiên ngang khí phách của người anh hùng mặc dù trong cảnh tù đày*
- *Phần 2: (4 câu thơ sau): Ý chí sắt thép, tinh thần kiên trung và nghị lực của người anh hùng trong cảnh tù đày.*

II. ĐỌC- HIỂU VĂN BẢN

1. Bốn câu đầu: Khí phách, uy dũng của người chiến sĩ

- Tư thế: Làm trai đứng giữa đất Côn Luân: thế lồng lộng giữa càn khôn nhật nguyệt, vượt ra khỏi sự tù hãm của hoàn cảnh ⇒ Đằng sau hai chữ “làm trai” là quan niệm nhân sinh mang tính truyền thống của nho giáo

- “Xách búa đánh tan năm bảy đống- Ra tay đập bể mấy trăm hòn”: Công việc đập đá được thể hiện bằng nghệ thuật khoa trương

+ “lở núi non”, “năm bảy đống”, “mấy trăm hòn” và các hành động “xách búa”, “đập bể” : điểm xuất phát để làm xuất hiện lớp nghĩa biểu trưng.

+ Người đập đá xuất hiện trong khí thế lẫy lừng, kết quả thì phi thường

⇒ Giọng điệu hùng tráng, bút pháp khoa trương, động từ mạnh, miêu tả- biểu cảm

⇒ Con không nhỏ bé mà người lại mang tầm vóc vũ trụ, ngạo nghệ phi thường

2. Bốn câu thơ sau: ý chí chiến đấu kiên cường của người chiến sĩ

- Hai câu 5, 6: giọng tự bạch: Dưới con mắt của tác giả thì “tháng ngày”, “mưa nắng” không làm nhụt chí mà ngược lại tôi luyện cho họ sành sỏi, dày dặn kinh nghiệm, “bền gan” với lí tưởng

⇒ Nghệ thuật đối: Những thử thách gian nan với sức chịu đựng dẻo dai, bền bỉ của con người ⇒ thể hiện rất rõ nội lực tinh thần của người chiến sĩ

- Hai câu kết lại trở về giọng khẩu khí ngang tàng: Mượn hình ảnh huyền thoại Nữ Oa vá trời, nhà thơ nói đến chí lớn của người cách mạng.

- Đối với nhà thơ, chuyện ở tù, chuyện “lỡ bước” cũng chỉ là chuyện “con con”

⇒ Câu cảm thán, nghệ thuật đối ⇒ Con người bản lĩnh, coi thường tù đày gian khổ, tin tưởng mãnh liệt vào sự nghiệp yêu nước của mình

III. Kết bài

- Khái quát những nét tiêu biểu về nội dung và nghệ thuật tác phẩm
- Qua bài thơ, chúng ta thêm trân trọng khí phách hiên ngang của một người chí sĩ yêu nước

XÀ LIM SỞ CÒ

LÀ MỘT HẠNG MỤC TRONG CÔNG TRÌNH KIẾN TRÚC SỞ CÒ (SỞ CẢNH SÁT TƯ PHÁP) - NƠI TẠM GIAM TỬ NHÂN TRONG QUÁ TRÌNH ĐIỀU TRA.

SÁNG NGÀY 22/01/1952 CHIẾC HẢI VẬN HẠM CHỖ VÕ THỊ SÁU - NGƯỜI NỮ TỬ TÙ CHÍNH TRỊ ĐẦU TIÊN VÀ DUY NHẤT THỜI THỰC DÂN PHÁP CAI TRỊ, CÙNG VỚI 40 TỬ ÁN CHÍNH TRỊ VÀ 3 TỬ TÙ NỮ ĐẾN CÔN ĐẢO. LÚC BẢY GIỜ CÁC KHÁM GIAM Ở CÔN ĐẢO KHÔNG CÓ NỮ TÙ. GIÁM THỊ TRƯỞNG PASSI ĐƯỢC LỆNH CỦA CHÚA ĐẢO CHO TỐP LÍNH LÊ DƯƠNG GIẢI VÕ THỊ SÁU VỀ GIAM RIÊNG TẠI XÀ LIM NÀY VÀ GIAO VIỆC CẢNH GIỮ CHO CHỦ SỞ CÒ.

ĐÊM HỒM ẤY, MẶC DÙ CÁI CHẾT GẮN KÈ NHƯNG VÕ THỊ SÁU VẪN GIỮ VỮNG KHÍ PHÁCH CỦA NGƯỜI CỘNG SẢN, LẠC QUAN, TIN TƯỞNG VÀO SỰ THẮNG LỢI CỦA CÁCH MẠNG. VÕ THỊ SÁU ĐÃ HÁT SUỐT ĐÊM NHỮNG BÀI HÁT HÀO HÙNG CỦA CUỘC KHÁNG CHIẾN: LÊN ĐẢNG, CÙNG NHAU ĐI HÙNG BINH, TIẾN QUÂN CA... RẠNG SÁNG NGÀY 23/01/1952 VÕ THỊ SÁU BỊ ÁP GIẢI RA PHÁP TRƯỞNG HÀNH QUYẾT.

JUDICIAL POLICE CELL

THIS IS AN ITEM OF THE ARCHITECTURAL PROJECT OF THE JUDICIAL POLICE, A TEMPORARY DETENTION OF PRISONERS DURING THE PROCESS OF INVESTIGATION.

IN THE MORNING OF JANUARY 22, 1952, A SEA TRANSPORT SHIP CARRIED VO THI SAU, THE FIRST AND UNIQUE POLITICAL WOMAN PRISONER SENTENCED TO DEATH UNDER THE FRENCH COLONIAL RULE, TOGETHER WITH 40 OTHER POLITICAL PRISONERS AND 3 PRISONERS SENTENCED TO DEATH, TO CON DAO ISLAND. AT THAT TIME, CON DAO PRISONS HAD NO WOMAN PRISONERS. THE ISLAND LORD ORDERED PRISON KEEPER CHIEF PASSI TO USE A LEGIONARY GROUP FOR ESCORTING VO THI SAU TO THIS CELL AND ASSIGNED THE GUARD TO THE CHIEF OF JUDICIAL POLICE.

THAT NIGHT, DESPITE THE NEAR DEATH, VO THI SAU STILL MAINTAINED THE SPIRIT OF A COMMUNIST, OPTIMISTIC AND BELIEVING IN THE VICTORY OF THE REVOLUTION. SHE SANG MAGNANIMOUS REVOLUTIONARY SONGS ALL THE NIGHT: "ON THE WAY, TOGETHER WE JOIN THE GLORIOUS SONG, MARCH SONG, ETC...". AT DAWN OF JANUARY 23, 1952, VO THI SAU WAS ESCORTED TO THE EXECUTION FIELD TO BE SHOT.

thank
you!